

IT-95-11-ES
D3.1/36Ter
20 March 2009

3/36Ter
MC

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-95-11-ES

Datum: 5. mart 2009.

Original: engleski

PRESEDNIK MEĐUNARODNOG SUDA

Rešava: sudija Patrick Robinson, predsednik

V.d. sekretara: g. John Hocking

Odluka od: 5. marta 2009.

TUŽILAC

protiv

MILANA MARTIĆA

POVERLJIVO

**ODLUKA PO ZAHTEVU MILANA MARTIĆA ZA PREISPITIVANJE NALOGA
KOJIM SE ODREĐUJE DRŽAVA U KOJOJ ĆE IZDRŽAVATI KAZNU**

Tužilaštvo:

gđa Michelle Jarvis

Branioци Milana Martića:

g. Predrag Milovančević

g. Nikola Perović

1. Ja sam 18. februara 2009. izdao nalog kojim je odlučeno da Milan Martić svoju kaznu izdržava u Republici Estoniji.¹ Dana 27. februara 2009, Martić mi je podneo poverljivi "Zahtev Milana Martića u vezi s poverljivim 'Nalogom kojim se određuje država u kojoj će Milan Martić izdržavati kaznu' koji je predsednik Međunarodnog suda izdao 18. februara 2009, sa priloženim dodacima I, II i IV" (dalje u tekstu: Zahtev, odnosno Nalog).

2. Martić u Zahtevu traži od mene (a) da preispitam nalog i odredim drugu državu u kojoj će on izdržavati kaznu, (b) da mu obelodanim celokupan materijal na kom je zasnovana moja odluka, uključujući Sporazum između Međunarodnog suda i Estonije i poverljivi Memorandum sekretara koji mi je dostavljen na osnovu paragrafa 3 Uputstva o postupku kojim Međunarodni sud određuje u kojoj će državi osuđenik izdržavati svoju kaznu zatvora (dalje u tekstu: Uputstvo),² (c) da naložim sekretaru da sprovede istragu o finansijskim sredstvima koja stoje na raspolaganju Martićevoj porodici da ga posećuje u državi u kojoj će izdržavati kaznu i (d) da naložim sekretaru da odgodi postupak sprovođenja njegove kazne dok se ne reše gorenavedena pitanja.³

3. Moja odluka o određivanju države koja će preuzeti sprovođenje kazne rukovođena je Uputstvom koje predviđa da ja, na osnovu saveta koje mi sekretar dostavi u poverljivom memorandumu, određujem državu u kojoj će osuđeno lice izdržavati kaznu. Uputstvo mi dopušta da, po svom nahođenju, zatražim mišljenje osuđenog lica i Tužilaštva. Međutim, kako to jasno proizlazi iz Statuta, Pravilnika o postupku i dokazima i Uputstva, osuđenom licu nije dato nikakvo pravo izjašnjavanja po ovom pitanju. Shodno tome, Martić nema pravo da mi se direktno obraća u vezi sa mestom na kom će izdržavati kaznu zatvora i Zahtev je nedopušten već samo po tom osnovu.

4. Ipak, ukratko ću razmotriti meritum Zahteva. Martić u prilog svom Zahtevu navodi da nije u mogućnosti da proveriti da li je Estonija stvarno pristala da prihvati osuđena lica, kao i to da Parlament Estonije nije ratifikovao navedeni Sporazum.⁴ Napominjem da je Sporazum dostupan na javnoj internet stranici Međunarodnog suda, tako da je Martićeva tvrdnja da ne može proveriti Sporazum netačna. Pored toga, u paragrafu 2 Uputstva jasno je navedeno da

¹ Poverljivi nalog kojim se određuje država u kojoj će Milan Martić izdržavati kaznu, 18. februar 2009.

² IT/137, 9. jul 1998.

³ Zahtev, par. 3(a)-(d).

⁴ Zahtev, par. 6.

sekretar ne bi odobrio sprovođenje kazne u nekoj državi ukoliko ona nije potpisala relevantan sporazum. Najzad, član 12 Sporazuma sa Estonijom predviđa da Sporazum stupa na snagu nakon što Estonija diplomatskim kanalima obavesti Međunarodni sud o tome da su neophodne unutrašnje formalnosti za njegovo stupanje na snagu obavljene. Estonija je prosledila Međunarodnom sudu relevantno obaveštenje o tome da su unutrašnje formalnosti obavljene i da je Sporazum stupio na snagu 1. septembra 2008. Martićeva tvrdnja o ratifikaciji je stoga pogrešna.

5. Martić iznosi prigovor da njegova porodica nema dovoljno finansijskih sredstava da ga posećuje u Estoniji i analizira raspoložive redove letenja iz Beograda na mesto gde treba da izdržava svoju kaznu.⁵ On takođe iznosi druge prigovore vezane za činjenicu da ne govori jezik države sprovođenja kazne i da neće moći da prati verske obrede i gleda srpsku televiziju.⁶ Paragrafi 3(a), (e) i (g) Uputstva predviđaju obavezu sekretara da uzme u obzir navedene faktore – kao i "sve druge faktore u vezi s predmetom". Kada je reč o Martićevoj tvrdnji da nema pristupa poverljivom memorandumu sekretara, Uputstvo jasno predviđa da on nema pravo na takav pristup. U svetlu gorenavedenog, nema nikakvog osnova za izdavanje naloga sekretaru da sprovede istragu o imovnom stanju Martićeve porodice i odgodi postupak sprovođenja njegove kazne.

6. Imajući u vidu gorenavedeno, Zahtev se ovim ODBIJA.

7. Od Sekretarijata Međunarodnog suda se ovim TRAŽI da ukine poverljivi status ove odluke čim Martićevo prebacivanje u Republiku Estoniju bude okončano.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnim smatra tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija Patrick Robinson,
predsednik

Dana 5. marta 2009.
U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]

⁵ Zahtev, par. 10–17. Primećujem da Martić na nekim mestima u Zahtevu državu sprovođenja kazne pogrešno navodi kao "Litvaniju", Vidi npr. Zahtev, par. 16..

⁶ Zahtev, par. 18.